

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.037/2025/3.

Az I. rendű felperes: felperes1

(cím1)

A II. rendű felperes: felperes2

(cím2)

A III. rendű felperes: felperes3

(cím3)

A IV. rendű felperes: felperes4

(cím4)

Az V. rendű felperes: felperes5

(cím5)

A VI. rendű felperes: felperes6

(cím6)

A VII. rendű felperes: felperes7

(cím7)

A VIII. rendű felperes: felperes8

(cím8)

A II. – VIII. rendű felperes felperes1 I. rendű felperes

képviselője: (cím1)

Alperes: Alperes1

(alperes címe)

Alperes jogi képviselője: Endrédi Ügyvédi Iroda

(cím8

eljáró ügyvéd: dr. Endrédi Attila)

A per tárgya: Munkaviszonnyal kapcsolatos igény

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Törvényszék, 71.M.70.063/2025/9.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 15.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A feljegyzett 47.882 (negyvenhétezer-nyolcszáznyolcankettő) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak. Az alperes jogelődje, mint számlatulajdonos 1987. november 11-én megállapodást kötött az bank arra vonatkozóan, hogy az alperes jogelődjénél folyamatos munkaviszonyban eltöltött 25 év törzsgárdatagsággal rendelkezők részére „Életútbiztosítási

kötvény” elnevezésű konstrukciót hozott létre, amelynek gyakorlati kivitelezéséhez szükséges pénzalapot az bank-nél kívánta elkülönített számlán kezeltetni. A megállapodás 13. pontja szerint „a szerződő felek a következő év végére szóló felmondással kezdeményezhetik végelszámolással egybekötve a megbízás megszüntetését. Ez a felmondás a folyó kötvényeket nem érintheti. Felmondás esetén a kedvezményezettekkel szemben vállalt kötelezettségekért a megbízó köteles helytállni.”

[2] Az alperes jogelődjének szám1. számú vezérigazgatói rendelkezése szerint 1988. január 1-jétől kezdődően azoknak a törzsgárdatagoknak, akik a vállalatnál 25 éve folyamatosan dolgoztak és ezalatt példamutató magatartást tanúsítottak, lelkiismeretes munkát végeztek, kötvényt adományozhat. E jogosultságnak a feltételeit a Törzsgárda Szabályzat tartalmazta.

[3] Az alperes jogelődje a törzsgárda kötvényhez kötött munkáltatói juttatást oly módon finanszírozta, hogy az bank 1987. november 11-én kötött Megállapodást kiegészítette 1988. március 11-én és megállapodtak arról, hogy „a számlatulajdonos a folyamatos munkaviszonyban eltöltött 25 éves törzsgárda tagjai részére kötvény” elnevezésű konstrukciót hozott létre, amelyhez szükséges pénzalapot az bank-nél kívánja – újonnan nyitandó elkülönített számlán – kezeltetni.”

[4] Az alperes Kollektív Keretszerződése (a továbbiakban: szabályzat) az 1992. február 29-i módosítást követően a törzsgárdatagokat megillető nyugdíjkiegészítés feltételeit a 10.3.5. pontban rögzítette.

[5] Az alperesnél 1993. július 16-án kollektív szerződés megkötésére került sor. A szerződés (a továbbiakban: szerződés1) a 4. pontban szociális és egyéb juttatások, támogatások című részében tartalmazza a törzsgárdára, illetve a törzsgárdatagok anyagi elismerésére vonatkozó rendelkezéseket.

[6] A szerződés1 4.12.2. pontja rögzíti, hogy a korábban hatályban volt törzsgárda szabályzatok alapján elfogadott törzsgárda időt továbbra is el kell ismerni. A szerződés1 4.12.12. pontja szerint a kötvény után fizetendő összeg minden évben a béregyeztető tárgyalásokon elfogadott bérfejlesztés átlagos mértékével és hatályával emelkedik. A kötvényre jogot szerzett, illetve azzal rendelkező munkavállalók szerződés1-ben rögzített kedvezményekre való jogosultsága csak abban az esetben marad meg, ha a nyugdíjazásig munkaviszonyuk a jelen szerződés1 hatálya alá tartozó társasággal folyamatosan fennmarad, törzsgárdatagok és a munkaviszonyuk a nyugdíjazás miatt megszűnik.

[7] A szerződés1 4.12.12. pontjához kapcsolódóan a 2019. február 13-án kötött megállapodás 5.2.1. pontja szerint a kötvényl rendelkező nyugdíjasok járadékának bruttó összege 2019. január 1-jétől 20.100 forint/hó/fő, míg a 2020. február 14-i megállapodás 4.2. pontja alapján 2020. július 1-jétől 21.300 forint/hó/fő.

[8] Az alperes a szerződés1-t és annak minden módosítását, kiegészítését, mellékletét, függelékét a 2020. augusztus 14-én kelt, az alperesnél működő Szakszervezeti Szövetség1 és a Ifjúsági Szervezet Szakszervezetek1 felé tett nyilatkozatával a munka törvénykönyvéről

szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 280. § (1) bekezdésére és a szerződés 1. 5.3. pontjára való hivatkozással hathónapos felmondási idővel 2021. február 14-ére felmondta.

[9] A felperesi jogelőd, néhai felperes 1970. február 1-étől állt munkaviszonyban az alperesi jogelőddel, amely munkaviszony a nyugdíjazására tekintettel 2003. augusztus 1-én szűnt meg. A felperesi jogelőd részére 1992. június 5-én kötvény került kibocsátásra. Az alperes 2003. augusztus 1-jétől kezdődően a „kötvény”-re tekintettel havi járadékot fizetett a felperesi jogelődnek 2019. november 30-áig. Az alperes 2019. decemberétől a járadék fizetését késedelemmel teljesítette, majd 2020. március, április, május, valamint szeptember, október, november, december hónapokra, továbbá 2021-től kezdődően folyamatosan nem fizetett járadékot a felperesi jogelődnek.

[10] A felperesi jogelőd fizetési meghagyás kibocsátását kérte, majd az alperes ellentmondása folytán indult peres eljárásban a módosított keresetében 775.980 forint lejárt törzsgárda járadék, valamint ezen összeg után törvényes mértékű késedelmi megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperesi jogelőd kereseti kérelmét az alperes által kiadott kötvényre, a szerződés 1. rendelkezéseire és az alperes szám 1. számú vezérigazgatói rendelkezésére alapította. Érvelése szerint az alperes vele nem közölt olyan nyilatkozatot, amellyel a kötvényét bármilyen módon megszüntette. Kifejtette, hogy a szám 1. számú vezérigazgatói rendelkezést az alperes nem helyezte hatályon kívül és az az Mt. 15. §-a szerinti munkáltatói egyoldalú nyilatkozat, illetve az Mt. 16. §-a szerinti egyoldalú munkáltatói kötelezettségvállalás. Ezen túlmenően hivatkozott az Mt. 17. § (2) bekezdésére is, figyelemmel arra, hogy a törzsgárdajáradék kifizetésének az alperesnél kialakult gyakorlata volt. Az igényt másrészt a kötvényekben megjelölt 1987. november 11-ei keltezésű bank-Zrt. megállapodásra alapította. A felperesi jogelőd kérte továbbá az alperes perkielégben történő marasztalását is.

[11] Kifejtette, hogy a kereseti kérelmet csak annyiban alapozza a szerződés 1-re, hogy a szerződés 1. szabályozza ki jogosult a kötvényre, ki lehet törzsgárdatag és meghatározza a járadék mértékét és szabályozza az emelést. A járadékigény kizárólag a kötvényen alapul. A szerződés 1. csupán arra alkalmas, hogy tartalmazza azokat a feltételeket, amik teljesítése esetén bármelyik munkavállaló olyan kötvényhez juthat a munkaviszonya alatt, ami még nem kötelezi a munkáltatót járadékfizetésre, valamint tartalmazza azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén a munkaviszony után a kötvény valódi járadékfizetési kötelezettséget ró a munkáltatóra.

[12] A szerződés 1. felmondása, annak érvényessége a kereseti igény jogalapját nem érintheti, csak azt lehetetlenítette el, hogy a járadéknövekedés összege béregyeztető tárgyalásokon alakuljon ki, vagyis a járadékérték a szerződés 1. felmondásával egy korábbi bértárgyalás szerinti értéken befagyott. A szerződés 1. felmondása a már korábban teljesített feltételeket nem teszi semmissé, csak azokra lehet hatással, akiket a szerződés 1. felmondása még a munkaviszonyuk alatt ért. Az első havi járadék kifizetésével a munkáltató igazolta azt, hogy a jogelőd felperes minden olyan feltételt teljesített, ami az életjáradék haláláig tartó fizetéséhez szükséges. Az általános feltételrendszer megszüntetése, a szerződés 1. felmondása a már korábban teljesített feltételeket nem teszi semmissé.

[13] néhai felperes jogelőd felperes a peres eljárás során 2023. április 2-án elhunyt. közjegyző közjegyző végzés szám. számú végzésével az alperessel szemben fennálló követelést I-VIII. rendű felpereseknek törvényes öröklés jogcímén, osztályos egyezségükre tekintettel egymás közt egyenlő arányban adta át. A felperesi jogutódok perbelépésével folytatódott az elsőfokú eljárás.

[14] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesi jogutódokat ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére kérte kötelezni. Álláspontja szerint a törzsgárda juttatás a szerződés1 elfogadásával a szerződés1-en alapult, amely felmondás folytán 2021. február 14-én megszűnt. A szám1. számú vezérigazgatói rendelkezésen törzsgárdajáradék fizetési kötelezettség nem alapulhat, továbbá a kötvény jogi értelemben nem minősül értékpapírnak, hanem az egy erkölcsi elismerés volt. A kötvényben foglaltakra figyelemmel állította, hogy a szerződés1 felmondásával a törzsgárda intézmény megszűnt és a kötvény is érvényét veszítette.

[15] Az alperes néhai felperes jogelőd felperes felé összesen bruttó 177.450 forint törzsgárda tartozást tartott nyilván 2020. március-május, 2020. szeptember-2021. február 14. közötti időtartamra, és ezen időtartamok és összegek erejéig elismerte a szerződés1-en alapuló tartozást. Ezt meghaladó időtartamra álláspontja szerint nincs jogalapja a felperesi követelésnek, mert az alperes 2020. augusztus 14-én felmondta a szerződés1-t, amely 2021. február 14-én megszűnt. A felperesek igénye törzsgárda járadék elnevezésű munkáltatói juttatás, magát a juttatást, a jogosultsági szabályokat a szerződés1 határozta meg, a juttatás mértékét a szerződés1-t kötő felek a szerződés1 időszakos rendszerességgel megtörtént módosításával állapították meg. A szerződés1 2021. február 14-ei megszűnésével a törzsgárda intézménye és maga a juttatás is megszűnt, ezért az ezt követő időszakra a törzsgárda járadék igény megalapozatlan.

[16] A felperesek által is csatolt szám. számú szabályzat egyértelműen a szerződés1-ben szabályozott juttatásként jelöli meg a törzsgárda jutalmat, vagyis a felperesek követelésének a szerződés1 a jogalapja, a szerződés1 megszűnésével pedig e juttatások is megszűntek. Véleménye szerint a törzsgárda kötvény nem minősül értékpapírnak, mert nem felel meg a kiállításakor hatályos, a kötvényekről szóló 1982. évi 28. tvr. 1. § (2) bekezdés, 2. § (1) bekezdésének, az irat csak az alpereshez hűséges munkavállalók elismerését igazoló oklevél.

[17] Az elsőfokú bíróság 71.M.70.063/2025/9. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek a törvényes levonásokkal terhelten 177.450 forint járadékot és törvényes mértékű késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította és rendelkezett a perköltség viselésről a felek pernyertességének-perveszteségének arányára figyelemmel.

[18] Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról szóló 2012. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Mth.) 2. § (1) bekezdése szerint az egyoldalú jognyilatkozatokra a közléskor hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni. Az alperes jogelődje 1992. június 5-én adta át a jogelőd felperesnek a felperesi álláspont szerint egyoldalú kötelezettségvállalásnak (egyoldalú jognyilatkozatnak) minősülő kötvényt. Az egyoldalú jognyilatkozat közlésének időpontja

1992. június 5-e volt a felperesi tényállítások alapján. A keresethez kötöttségre tekintettel a felperesi igényt a kötvény közlésének időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések alapján bírálta el az elsőfokú bíróság.

[19] Az Mt-t megelőzően hatályos, a munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (továbbiakban: régi Mt.) 1992. július 1-én lépett hatályba, ezért ezen jogszabályi rendelkezések sem irányadóak az Mth. 2. § (2) bekezdése szerint. 1992. június 5-én, amikor a jogelőd felperes részére a munkáltató a kötvényt átadta, a munka törvénykönyvéről szóló 1967. évi II. törvény volt hatályban. Ez a jogszabály egyoldalú jognyilatkozatokra vagy munkáltatói kötelezettségvállalásra semmilyen rendelkezést nem tartalmazott.

[20] Az 1967.évi II. törvény 9. § a) pontjában rögzíti, hogy kollektív szerződés vagy kollektív keretszerződés szabályozhatja a munkaviszonyból származó jogokat és kötelezettségeket, ezek végrehajtásának elveit és módját, valamint e szabályok végrehajtásának előfeltételeit biztosító intézkedés megtételét. Ezen kívül az 50. § (1) bekezdés tartalmazza, hogy „a munkáltató hozzájárul a dolgozók kulturális, jóléti, egészségügyi és sportcélú intézményeinek létesítéséhez és fenntartásához...”. Az 1967. évi II. tv. végrehajtására kiadott 48/1979. (XII.1.) Mt. rendelet 69. §-a értelmében a törvény 50. §-a szerinti hozzájárulások és juttatások feltételeit és mértékét kollektív szerződés állapítja meg.

[21] A fentiekre tekintettel a felperések által hivatkozott Mt. 15.-17. § rendelkezései a felperesi igény elbírálásánál nem alkalmazhatóak. A perbeli kötvény jogelőd felperessel történő közlésekor hatályos jogszabályi rendelkezések kollektív szerződésre utalták ezen juttatás feltételeinek és mértékének szabályozását.

[22] Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy a felperes által hivatkozott száml. számú vezérigazgatói rendelkezés csak a szociális juttatást hozta létre, a jogosultsági feltételeket, a munkáltatói kötelezettségvállalás konkrét mértékét nem rögzítette. A korabeli szabályozásnak megfelelően a vezérigazgatói rendelkezés szerinti juttatás kollektív szerződésben került szabályozásra, amit a felperések által becsatolt 1992. február 29-től hatályos irat tartalmából meg lehetett állapítani.

[23] A törzsgárdabiztosítási kötvény felperesi jogelődnek történt átadás időpontjában a juttatás szabályozása már kollektív szerződésben és nem egyoldalú munkáltatói utasításban történt. Az ezt követően, 1993. július 16-án megkötött szerződésben a juttatás gyakorlatilag változatlan tartalommal került szabályozásra és elhelyezésre. A munkáltató a kollektív szerződést kötő szakszervezetekkel állapodott meg a perbeli juttatásról, ezért az nem tekinthető egyoldalú munkáltatói kötelezettségvállalásnak.

[24] Az elsőfokú bíróság kitért arra, önmagában az a tény, hogy a felperesi jogelődnek átadott kötvényen szerepel a Zrt. és az bank által megkötött megállapodás, ez semmilyen jogot nem keletkeztetett a munkavállaló oldalán, ez egy tájékoztató a kedvezményezettnek arról, hogy a munkáltató milyen módon biztosítja a kifizetést.

[25] Az alperesi jogelőd az 1967. évi II. tv. 50. § (1) bekezdés szerinti szociális juttatásról rendelkezett, a részletszabályairól a munkáltató szabályzatot alkotott, illetve a kollektív szerződésben szabályozta a feltételeket.

[26] A szerződés 1.2. pontja szerint „a szerződés hatálya kiterjed a szerződés hatálya alá tartozó társaságok és jogelődjei nyugdíjasaira, valamint azon nyugdíjasokra, akik a csoportra érvényes szerződés hatálya alá tartozó társaságtól, vállalattól mentek nyugdíjba.”

[27] A felperesek keresetük jogalapjaként a szerződés 4.12.12. pontját jelölték meg, amely részletesen rögzíti az alperes kötelezettségét. A felperesek a törzsgárda járadékot a szerződés, illetve annak módosításai alapján követelhetik. A 74. számú módosítás szerint 2019. december 1. és 2020. május 31. között a felperesi jogelődöt törzsgárdajáradék nem illette meg, a 74. számú módosítás értelmében 2020. február 14-én kötött megállapodás szerint 2020. júniusra bruttó 40.200 forint, majd 2020. július 1. és november 30-a között a 20.100 forint törzsgárdajáradék mellett havonta 21.300 forint járadékra volt jogosult. A törzsgárdajáradék összege 2020. július 1-től havonta bruttó 21.300 forintra emelkedett. A felperesi jogelődöt 2020. december 1. után ez az összeg illette meg.

[28] Az elsőfokú ítélet indokolása tartalmazta, hogy a szerződés érvényes és hatályos felmondása miatt 2021. február 14-e után a felperesi jogelőd jogosultsága megszűnt, mert az igény alapja a szerződés, mint munkaviszonyra vonatkozó szabály hatályát veszítette.

[29] A jogelőd felperest 2020. június 1. és 2021. február 14-e közötti időszakban illette meg a juttatás, összesen bruttó 300.450 forint összegben, amelyből az alperes bruttó 123.000 forintot megfizetett, a további 177.450 forint megfizetésére az alperes köteles.

[30] A felpereseket késedelmi kamat is megilleti az Mt. 31. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerint.

[31] Az elsőfokú bíróság a felperesek pernyertességét 23 %-ban határozta meg, és a Pp. 83. § (1), (2) bekezdése, illetve 81. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett a perköltségviselésről.

[32] Az ítélettel szemben felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérték azzal, hogy a másodfokú bíróság a felperesek keresetének teljes mértékben adjon helyt. Az „elsőfokú döntés azon részét, mely kedvezni látszik a felpereseknek” azért támadták, mert az abban leírt 177.405 forint nem a bíróság által megjelölt időintervallumnak megfelelő járadékösszeg, hanem 10.650 forinttal – azaz félhavi járadékkal – kevesebb annál, mint ami jogszerűen megilleti a felpereseket. A megítélt késedelmi kamat és perköltség is csak részben került megítélésre. A törthavi járadék megítélését jogellenesnek tartották, mert álláspontjuk szerint a nyugdíjszerű juttatásokban és a kötvényben tett kötelezettségvállalással ellentétben, a szerződés sem ad lehetőséget törthavi járadék fizetésére.

[33] Sajnálatosnak tartották, hogy az elsőfokú bíróság úgy hozott döntést a két fél vitájában, hogy a felperesek egyetlen fontos tényállítását sem tárgyalta, az okiratokat nem

valós tartalmuk alapján értékelte, az alperes valótlan tényállításai teljes egészben érvényesültek.

[34] A felperesek hivatkoztak a Pp. 380. § b) pontjára, miszerint az ítélet meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn. A felperesek megjegyezték, hogy bíról bíró ellen büntető feljelentéssel fordult egy magánszemély, a jelen fellebbezéssel támadott döntés és a Alperes1 melletti elfogultságnak a Büntető Törvénykönyvet sértő vonatkozásaiban (ügyszám: 2.nyom.710/2025.).

[35] Lényegesnek tartották Személy1 perújított felperes perújításában tett észrevételeit, (71.M.70.077/2025.) és a mellé csatolt kizárási kérelmet. Kérték a kizárási kérelem beszerzését.

[36] A felperesek szerint az elsőfokú bíróság az Mth. 2. §-ára hiányosan hivatkozott, csak az alperesnek kedvező (2) bekezdést vette figyelembe, és figyelmen kívül hagyta a (3) bekezdést, ami a felperesnek kedvez, és 100 %-os pernyertességüket jelentett volna.

[37] A felperesek abban az esetben kérték a másodfokú bíróság döntését, amennyiben az elsőfokú bíróság elfogultsága a másodfokú döntést nem befolyásolja.

[38] A felperesek a Kúriai Mfv.II.10.005/2025/5. számú határozatának az Alkotmánybíróságnál való megtámadására tekintettel nem kérték az eljárás felfüggesztését, mert az ügyben releváns okiratok és törvények igazolják, hogy a szerződés1 hatályossága vagy hatálytalansága nem befolyásolja a már megkezdett életjáradék folyósításával kapcsolatos ügy kimenetelét.

[39] Hivatkoztak felperesek az 1991. évi XLIX. tv. (a továbbiakban: Cstv.) 62. §-ra. Előadták, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sértette az Mth. 2., 3. §-át, az Mt. 15.-16. §-át, a 12. §-át, a 2003. évi CXXV. tv. (a továbbiakban: Ebktv.) 4. § és 21. §-át, továbbá a Pp. 2. § (2) bekezdését, (4) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, a (12) és (15) bekezdését, valamint a 373. § (4) bekezdését is. Hivatkoztak arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését is sérti az ítélet.

[40] A felperesek új bizonyítékként egy 2014-es (F/105. alatt csatolt) kötvényre hivatkoztak a Pp. 373. § (1)-(3) bekezdései alapján. A felperesek az új bizonyítékot önhibájukon kívül nem tudták bemutatni az elsőfokú eljárásban, mert az ítélet meghozatalát követően véletlenül jutott a kezükbe egy volt munkavállaló révén. Az okiratban megjelenő munkáltatói álláspont az, hogy a kötvény az alapja a járadékigény érvényesítésének, mert a kollektív szerződés szemben áll a perben képviselt valótlan, megalapozatlan munkáltatói állásponttal.

[41] A felperesek kérték kötelezni az alperest arra, hogy fizessen meg a Cstv. 58. § és 62. §-ának megfelelően az elsőfokú ítélet kötelezésén (177.450 forint) túl lejárt tartozást is. A felpereseket megillető 2021. február 15-étől 2023. április 11-ig már lejárt életjáradék követelés törlesztése 598.530 forint járadék, amely a „szociális megállapodás”-ban (F/32.

melléklet) meghatározott összeg minden hónapra 21.300 forint 2020. júliustól kezdődően és azóta is változatlan mértékű.

[42] A felperesek teljes perbeli követelése bruttó 775.980 forint, a késedelmi kamat megfizetését a Ptk. 6:48. § alapján kérték, és perköltséggént (postaköltség, iratszerkesztés és sokszorosítás) 202.076 forint összeget, további perköltséggént a bíróság által kiszabott 40.000 forint bírságot, a 9.000 forint fellebbezési illetéket, illetőleg 56.000 forint kérték figyelembe venni, a közjegyzői fizetési meghagyásos eljárás illetékét 10.719 forint összegben.

[43] A kötvény folytán kialakult jogvita esetén jelen fellebbezésben azt tartották felperesek döntő kérdésnek, hogy a kötvény kötelezettségvállalás-e az Mt. 16. §-ának megfelelően, vagy csak egyszerű oklevél, vagy az Mt. 15. §-a szerinti általános jognyilatkozat. A felperesek fenntartották azon álláspontjukat, hogy a kötvény kötelezettségvállalás, mely olyan rendszeres pénzbeli juttatás folytonos adományozásáról biztosítja a kedvezményezettet, amihez határozottan megadja a juttatás folyósításának kezdő időpontját és végidőpontját, továbbá a konkrét kifizetések hatánapját is. Felperesek szerint a kötvény alperes elismerése, és a hatályos Mt. 16. §-a szerinti kötelezettségvállalásnak minősül. Ezt igazolja, hogy az alperes soha nem törekedett a címzettek hozzájárulásának beszerzésére a kötelezettségvállalást tartalmazó jognyilatkozat módosításához vagy felmondásához – visszavonásához. A szerződés 4.12.12 alpontjának második bekezdése is meghatározza: „a kötvény után fizetendő összeg...”.

[44] Felperesek arra hivatkoztak, hogy az alapösszeget a kötelezettségvállaló határozta meg, a szerződés szerinti növekedési százalék meghatározásának elmaradása a már kialakult alapösszeget, az előző időszakban kialakított alapösszeget nem érintette. A szerződés felmondása a kötelezettségvállalását nem érintette. A szerződés megszűnése után a munkáltató, mint kötelezettségvállaló az Mt. 16. §-ában leírt módosítási, felmondási lehetőséggel élhet. Az alperes a kötelezettségvállalásokat egyoldalúan mondta fel, a szerződés egyoldalú felmondásával a címzettek beleegyezése nélkül, így maga az alperes is az állítja, hogy a kötvény kötelezettségvállalás. A kötvény a mai napig fennálló hatályát a szerződés mondja ki, annak ellenére, hogy jelenleg nincs hatályban.

[45] A felperesek annyiban alapozták igényüket a szerződés-re, hogy annak hatálya alatt létrejövő bértárgyalások szerinti járadéknövekedéseknek érvényesülniük kell a járadékok havi értékében, az így kialakult járadékértékek követelhetők az alperestől.

[46] A felperesek álláspontja szerint a jelen perben az alperesnek azt kellett volna igazolni, hogy a szerződés hatályvesztése visszamenőleges hatályú volt. A felperesek a szerződés hatálya alatt szerezték meg az életjáradék folyósításra való jogosultságot, el is kezdődött a járadék folyósítása. A szerződés rendelkezései alapján csak a folyósítás kezdetéig vonhatja vissza a munkáltató a kötvény érvényességét. A szerződés megszűnése csak annyit jelent, hogy a járadék értéknövekedése a továbbiakban nem bértárgyalások eredménye szerint fog alakulni, hanem a munkáltató egyoldalú döntésén múlik.

[47] A szerződés felmondásának, megszűnésének nem lehet visszamenőleges hatása, a megszerzett életjáradék jogosultság nem veszhet el.

[48] A felperesek hibásnak tartják az elsőfokú bíróság ítéleti érvelését az bank-DV megállapodásra vonatkozóan, valamint a tekintetben is, hogy azok a kötvények, amelyek az új, 2012. évi Mt. hatályba lépése előtt készültek, nem tekinthetők egyoldalú kötelezettségvállalásnak, mert az 1967. évi II. tv. ezt a kérdést nem tárgyalta. Az elsőfokú ítélet teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az bank-DV megállapodás 13. pontját, amely arról rendelkezik, hogy a munkáltató a megállapodás felmondása után köteles helytállni a kedvezményezettekkel szemben, akik a kötvényben meg vannak nevezve.

[49] A felperesek szerint hibás az az ítéleti indokolás is, hogy a járadékfolyósításhoz tartozó feltételek a kollektív szerződésben, a szerződés1-ben vannak rögzítve. A felszámoló okirattellenesen és jogellenesen alkalmazta a 21/2023. (I.30.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdését. A szerződés1 érvényességének kapcsolatos jogvitával a felszámolás elrendelésével gyakorlatilag megszűnt a szerződés1 szerinti bértrágyalások megtartásának lehetősége, a járadéknövekedés megállt, 21.300 forint értékben, így a járadéknövekedés bizonytalansága miatt függő követelésbe tett felperesi igényt át kell sorolni az elismert tartozás kategóriájába.

[50] A felszámoló vélhetően tudatosan sorolta a tényeknek megfelelő Cstv. 57. § (1) bekezdés c) pontja alá az életjáradék igényeket, mert ő is tudta, hogy azok nem kollektív szerződésben meghatározott juttatások, hanem a „bizonyos feltételek teljesülése után kötvény alapú juttatások, amelyeknél a feltételek teljesülését a felszámoló soha nem vitatta.”

[51] A felperesek sajnálatosnak tartották, hogy a bíróság többszöri határozott kérésükre a Pp. 4. §-a szerint nem volt hajlandó foglalkozni az alperesnek a per eredményét nyilvánvalóan jelentősen befolyásoló valótlanosság állításaival, ami biztos jele a bíróság tárgyilagosság vesztésének. Ezzel a bíróság nem az alperest kényszerítette fellebbezésre, hanem a felpereseket, és elvett tőlük egy jogorvoslati szintet, és ajándékozott egyet az alperesnek.

[52] A felperesek kérték 100 %-os pernyertességük megítélését, ennek megfelelően az elsőfokú döntés megváltoztatását, vagy annak hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását.

[53] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[54] A felperesek fellebbezése nem megalapozott.

[55] A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (2) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson bírálta el és megállapította, hogy a Pp. 379. §-ában és 380. §-ában írt kötelező hatályon kívül helyezési ok nem merült fel. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a Pp. 380. § b) pontjában írt feltétel megvalósult-e, miszerint az ítélet meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn. A másodfokú bíróság megállapította, hogy alaptalanul hivatkoztak a felperesek a Pp. 380. § b) pontjára, mivel az elsőfokú eljárásban 8/1. sorszámú iratban a Törvényszék Elnökhelyettese a perben sem félként, sem képviselőként nem szereplő Személy2 által az

eljáró bíró kizárására irányuló beadványra válaszolt. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy az elsőfokú eljárásban a felek nem terjesztettek elő kérelmet a Pp. 12. § a)-f) pontjára hivatkozva, és az eljáró bíró sem jelentette be a Pp. 15. § (1) bekezdése értelmében, hogy kizárási ok állna fenn. Mindezek hiányában nem merülhet fel, hogy az eljáró bíróval szemben a törvény értelmében kizárási ok állt fenn.

[56] A másodfokú bíróság a felperes másodlagos fellebbezési kérelmét is megvizsgálta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg az elsőfokú eljárás szabályait, nem merült fel a Pp. 381. § alapján az elsőfokú eljárás megismétlésének szükségessége.

[57] A másodfokú bíróság érdemben vizsgálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a kereseti kérelemben érvényesített járadék és kamatai megfizetésének részben helyt adó rendelkezése megalapozott. A felperesek tévesen állították, hogy a perbeli kötvényben foglalt nyilatkozat szerint a felperesi jogelőd, mint kedvezményezett az bank és a Zrt. Megállapodásában foglaltak alapján jogosult járadékra a nyugdíjazását követően. A kötvényben feltüntetett Megállapodás kizárólag a szerződő felek tekintetében volt értelmezhető, amely már a felperesi jogelőd 2003. augusztus 1-ei nyugdíjazását megelőzően megszűnt, így a kötvény alapján a felperesi jogelőd járadékban nem részesült, a felperesi hivatkozással ellentétben. A felperesek az 1987. november 11-én az alperes jogelődjé és az bank által kötött Megállapodásra a járadékigény jogalapjaként nem hivatkozhatnak eredményesen, mivel azt csak a szerződő felek közötti megállapodásként lehet értelmezni az alperesi számlavezetés körében, egy újonnan nyitandó elkülönített számlára vonatkozóan. Ezen megállapodás 13. pontja is azt rögzíti, hogy a megállapodás alperesi jogelőd számlatulajdonos részéről történő felmondást követően a pénzügyi intézet helytállási kötelezettség nem terheli.

[58] A másodfokú bíróság kitér arra is, hogy a felperesek által megjelölt kötvény nem tekinthető az 1982. évi 28. törvényerejű rendelet hatálya alá tartozó kötvénynek, hiszen a törvényerejű rendelet 1. § és 2. §-ában rögzített feltételek nem teljesültek.

[59] A kötvényben megjelölt Megállapodás megszűnésétől függetlenül a felperesi jogelőd nyugdíjazását követően a járadék folyósítása a szerződés1-nek kötvényl rendelkező nyugdíjas munkavállalók jogosultságára vonatkozó 4.12.12. pontban foglalt rendelkezésén alapult. A felperesi jogelőd a szerződés1 4.12.12. pontja értelmében törzsgárdatagsága és a neki adományozott kötvény szerint minden évben a béregyeztető tárgyalásokon elfogadott bérfejlesztés átlagos mértékével és hatályával emelkedő összegre, járadékra vált jogosulttá nyugdíjazását követően. Az alperes a felperesi jogelőd részére a járadék folyósítását 2003. augusztus 1-ét követően a szerződés1 4.12.12. pontja alapján kezdte meg.

[60] Az alperes a felperesi jogelőd törzsgárdatagságát, illetve a kötvény szerinti jogosultságát elismerve 2019. márciusáig a szerződés1 4.12.12. pontja alapján megkötött megállapodásoknak megfelelő összegben a felperesi jogelődnek, mint kötvényl rendelkező nyugdíjasnak a járadékot megfizette. Az alperes ezen járadékfizetési kötelezettségét 2019. évben a szerződés1-ben, illetve az arra tekintettel kötött megállapodásokban foglaltak szerint nem teljesítette, a járadékot 2020. március, április, május, szeptember, október, november, december hónapokra, valamint 2021. január 1-től február 14-ig terjedő időre nem fizette meg.

[61] Az alperes felperesi jogelőd felé fennálló tartozása a szerződés 4.12.12. pontján alapult, a 2019. február 13-án és 2020. február 14-én kelt megállapodás szerinti havi járadékösszeg figyelembevételével a keresetben érvényesített lejárt járadék összege 2020. április 1-től 2021. február 14-e közötti időszakban 177.450 forint volt. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az alperes nyilatkozata szerint a kollektív szerződés alapján a felperesi jogelőd irányába 177.450 forint tartozást tartott nyilván a 2021. február 14-éig tartó időszakra, és az alperes a felperesi követelést ezen időszak vonatkozásában azösszezszerűség tekintetében nem vitatta.

[62] A szerződés 4.12.12. pontjához kapcsolódóan a 2019. február 13-án kötött megállapodás 5.2.1. pontja szerint a kötvényl rendelkező nyugdíjasok járadékának bruttó összege 2019. január 1-jétől 20.100 forint/hó/fő, míg a 2020. február 14-i megállapodás 4.2. pontja alapján 2020. július 1-jétől 21.300 forint/hó/fő. Az alperes ezt a megállapodást és ennekösszezszerűségét nem vitatta. A szerződés fenti pontjai értelmében a felpereseket megillető járadék összege 2020. július 1-jétől havonta 21.300 forint, mivel ez az összeg a 2020. február 14-ei megállapodás óta változatlan. A járadék folyósításának feltételeit ésösszezszerűségét meghatározó szerződés rendelkezései nem tartalmaznak rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a járadék a jogosultság időszakára nem időarányosan illeti meg a jogosultat. Megalapozatlanul támadta a felperesi fellebbezés az elsőfokú ítéletet arra vonatkozóan is, hogy időarányosan rendelkezett a felpereseket megillető járadék összegéről.

[63] A felperesek járadék igényét 2021. február 15 - 2023. április 11-e közötti időszakra vonatkozó 598.530 forint összeg tekintetében megalapozottan utasította el az elsőfokú bíróság arra alapítottan, hogy a járadékigény jogalapját jelentő kollektív szerződést az alperes felmondta, annak hatálya 2021. február 14-vel megszűnt.

[64] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy a felperesek által érvényesített járadékigény tekintetében az alperes jogelődjének a száml. számú vezérigazgatói rendelkezése jogi relevanciával nem bírt, mert az a törzsgárda tagokat megillető juttatás elvi lehetőségét fogalmazta meg a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó, adományozható szociális juttatást bevezetésének az 1967. évi II. törvény 50. §-ban írtak szerint. A jogosultság feltételeit a vállalat Törzsgárda Szabályzata tartalmazta, majd a Alperes 1 Zrt. Kollektív Keretszerződés 1992. február 29-én kelt 3. számú módosítása, a munkavállalók törzsgárda tagsággal kapcsolatos ügyeinek intézéséről szóló része.

[65] A felperesek tévesen értelmezték az 1967. évi II. törvény 3. §-át, figyelmen kívül hagyták a 9. §-ban írtakat, amely tartalmazza, hogy „kollektív szerződés vagy kollektív keretszerződés tartalmazhatja: a) a munkaviszonyból származó jogokat és kötelezettségeket, ezek végrehajtásának elveit és módját, valamint e szabályok végrehajtásának előfeltételeit biztosító intézkedés meglétét.” Az 1967. évi II. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti munkáltatói juttatások feltételeit és mértékét kollektív szerződés állapítja meg a 48/1979.(XII. 1.) MT. rendelet 69. §-ban foglaltaknak megfelelően.

[66] Az alperesnél a kötvényl rendelkezők juttatását – a felperesek által érvényesített járadékot is – a juttatás feltételeinek ésösszezszerűségének meghatározásával – kollektív szerződés szabályozta, a szerződés 4.12.12. pontjában. Ennek megfelelően a felperesek járadékigényének jogalapja a szerződés és nem lehet az Mt. 16. §-a szerinti egyoldalú

kötelezettségvállalásnak tekinteni azért sem, mert 1992. június 5-én, a kötvény kiállításakor az 1967. évi II. törvény volt hatályban, és az igényt a keletkezésekor hatályos szabályok szerint kell vizsgálni a fentiekben részletezettek szerint.

[67] A felperesi jogelőd a kötvény szerinti járadékra a szerződésben rögzített feltételek teljesítésével szerzett jogot és azt, mint a munkaviszonyból származó igényét, az alperessel szemben – a közöttük fennállt munkaviszony megszűnésétől függetlenül – érvényesíthette munkaügyi perben. A másodfokú bíróság hasonló tényállás mellett az Vf.V.30.006/2023/9. számú jogerős részíteleben kifejtett jogi indokolására kíván utalni, melytől jelen eljárásban sem tér el.

[68] A felperesek az egyenlő bánásmód megsértésére az elsőfokú eljárásban nem hivatkoztak, és tényállást e tekintetben sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésben nem adtak elő, a fellebbezésük az Ebtv. 4. § és 21. § megsértésére vonatkozóan is alaptalan, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdésének sérelme sem állapítható meg.

[69] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felek bizonyítási indítványai alapján a bizonyítási eljárást lefolytatta, a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bizonyítékok okszerű értékelésével a tényállást helyesen állapította meg, a fentiekben hivatkozott anyagi jogszabályokat helyesen értelmezte és alkalmazta.

[70] A másodfokú bíróság kitér arra is, hogy a felperesek által a fellebbezéshez csatolt 2014. évben kibocsátott kötvényt új bizonyítékként nem vette figyelembe, mert a Pp. 373. § (2) bekezdés szerinti feltételeket nem valószínűsítették. A 2014. évben kibocsátott kötvény, mint új bizonyíték a felperesi jogelőd részére 1992. június 5-én adományozott kötvényre alapított felperesi igény elbírálásánál nem lehet releváns bizonyíték.

[71] A fent részletezettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése és a 386. § (4) bekezdése szerint helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

[72] A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, az 1990. évi XCIII. törvény 47. § alapján felmerült fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdés értelmében az állam terhén marad.

[73] Az alperes perköltség igényt nem terjesztett elő, ezért a másodfokú bíróságnak ebben a tekintetben nem kellett rendelkeznie.

[74] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdésében foglaltak szerint nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2025. december 2.

Dr.Mózsa Gábor s.k.
a tanács elnöke

Dr.Bartus Erika s.k.
előadó bíró

Dr.Kovács Zsolt s.k.
bíró